

فهرست مطالب

۹	فصل ۱: اضطراب چیست؟
۱۱	یک بیماری مدرن
۱۲	آیا اضطراب در حال افزایش است؟
۱۵	آیا امیدی هست؟
۱۷	آیا شما به یک اختلال اضطراب مبتلا هستید؟
۲۰	آیا اضطراب درمان می‌شود؟
۲۱	آنچه در این کتاب می‌آموزید
۲۳	فصل ۲: اضطراب، به عنوان یک راهبرد انتباختی
۲۲	چرا ما این فدر مضطربیم؟
۲۷	دیدار با استلنی در عصر حجر
۳۱	اضطراب به چه دردی می‌خورد؟
۳۲	تفکر درباره تفکر
۳۵	ترس درست در زمان اشتباه
۴۱	فصل ۳: کتاب قانون اضطراب
۴۱	قوانين اضطراب چیست؟
۴۴	قوانين و باورها
۵۵	تشریح قوانین
۶۷	به چالش کشیدن باورهای اضطرابی
۶۹	خلاصه: پیشرفت‌مان تا به حال
۷۳	فصل ۴: آن چیز، خیلی خطرناک است. اختلال هراس خاص
۷۳	اختلال هراس خاص چیز
۷۵	هراس‌های خاص چگونه به وجود می‌آیند؟
۷۸	قوانين مربوط به ترسو شدن و ترسو ماندن
۸۲	غلبه بر هراس خاص
۹۶	چه اتفاقی را پیش‌بینی می‌کنید؟
۱۰۰	نگاه منطقی داشته باشد
۱۰۳	خیلی سخت است!
۱۰۵	کتاب «قانون هراس» خود را از نو بنویسید
۱۰۶	نتیجه‌گیری
۱۰۹	فصل ۵: دارم کترلم را از دست می‌دهم: اختلال وحشت‌زدگی و گذره راسی

۱۰۹	اختلال وحشتزدگی چیست؟
۱۱۲	وقوع اولین حمله وحشتزدگی
۱۱۴	اختلال وحشتزدگی از کجا ناشی می‌شود؟
۱۱۶	گام‌های ایجاد گذرهایی چه هستند؟
۱۱۹	غلبه بر اختلال وحشتزدگی
۱۲۷	نتیجه‌گیری
۱۳۲	فصل ۶: «وقتی یکبار کافی نیست»: اختلال وسوسات فکری- عملی
۱۴۲	اختلال وسوسات فکری- عملی چیست؟
۱۴۴	چه چیزهایی وسوسات فکری و وسوسات عملی هستند؟
۱۴۶	اختلال وسوسات فکری- عملی چقدر جدی است؟
۱۴۷	اختلال وسوسات فکری- عملی از کجا نشأت می‌گیرد؟
۱۴۹	افراد مبتلا به اختلال وسوسات فکری- عملی چگونه فکر می‌کنند؟
۱۵۲	اختلال وسوسات فکری- عملی چه منطقی دارد؟
۱۵۴	کتاب قانون اختلال وسوسات فکری- عملی
۱۵۷	غلبه بر اختلال وسوسات فکری- عملی
۱۸۳	فصل ۷: «بله...اما چه می‌شود اگر...؟»: اختلال اضطراب فراگیر
۱۸۳	اختلال اضطراب فراگیر چیست؟
۱۸۷	اختلال اضطراب فراگیر از کجا نشأت می‌گیرد؟
۱۹۱	ذهن نگران
۱۹۶	باید به هر یک از این قوانین نگاهی بیندازیم:
۲۰۰	غلبه بر اختلال اضطراب فراگیر
۲۱۷	جمع‌بندی روش حديث سبله با اختلال اضطراب فراگیر
۲۱۹	فصل ۸: «من خبی خجالتی هستم»: اختلال اضطراب اجتماعی
۲۲۱	اختلال اضطراب اجتماعی چیست؟
۲۲۲	منشأ اختلال اضطراب اجتماعی چیست؟
۲۲۵	تفکر اختلال اضطراب اجتماعی به چه نحوی است؟
۲۲۶	مروری بر اختلال اضطراب اجتماعی
۲۲۸	کتاب قانون اضطراب اجتماعی
۲۲۶	نگاهی دقیق‌تر به کتاب قانون اضطراب اجتماعی شما
۲۲۹	غلبه بر اختلال اضطراب اجتماعی
۲۳۵	جمع‌بندی روش‌های جدید مقابله با اضطراب اجتماعی

فصل ۹: «دوباره دارد اتفاق می‌افتد»: اختلال استرس پس از سانحه	۲۵۷
اختلال استرس پس از سانحه چیست؟	۲۵۷
عامل ایجاد اختلال استرس پس از سانحه چیست؟	۲۶۱
اختلال استرس پس از سانحه شبیه چه احساسی است؟	۲۶۲
مروری بر اختلال استرس پس از سانحه	۲۶۵
کتاب قانون اختلال استرس پس از سانحه	۲۶۸
نگاهی دقیق‌تر به کتاب قانون اختلال استرس پس از سانحه شما	۲۶۹
غلبه بر اختلال استرس پس از سانحه	۲۷۰
خلاصه روش‌های مقابله جدید برای اختلال استرس پس از سانحه	۲۹۰
یک نتیجه	۲۹۲
فصل دهم: مخن پایانی	۲۹۵
پیوست الف: آرام‌سازی عضلانی پیشرونده	۳۰۳
آرام‌سازی از طریق «نقیاض و انبساط»	۳۰۳
آرام‌سازی فقط از طریق رهاسازی	۳۰۵
آرام‌سازی از طریق کنترل نشانه‌ها	۳۰۶
پیوست ب: بی‌خوابی	۳۰۷
چطور بر بی‌خوابی غلبه کنید؟	۳۰۸
درمان محدودیت خواب: یک راهبرد جایگزین	۳۱۱
پیوست ج: رژیم غذایی و ورزش	۳۱۳
رژیم غذایی: پایه و اساس یک تغذیه سالم	۳۱۳
عادات غذایی	۳۱۵
تمرین‌های ورزشی: کمک به بدن برای داشتن احساس بهتر	۳۱۷
پیوست د: داروهای رابع برای اختلال‌های اضطرابی	۳۲۱
بنزودیازین‌ها	۳۲۲
مهارکننده‌های انتخابی بازجذب سروتونین	۳۲۲
داروهای ضدافسردگی سه‌حلقه‌ای	۳۲۲
بلوکه‌کننده‌های گیرنده بتا	۳۲۲
مهارکننده‌های مونوامین اکسیداز	۳۲۴
داروهای آنتی‌سایکوتیک	۳۲۴
پیوست ه: توجه‌آگاهی	۳۲۹

۳۳۳	پیوست و: افسردگی و خودکشی.....
۳۳۴	راههای غلبه بر افسردگی.....
۳۳۸	خودکشی.....
۳۴۱	پیوست ز: ابزارهای تشخیصی برای اختلال‌های اضطرابی.....
۳۵۱	پیوست ح: چطور افکار اضطرابی را شناسایی کنید.....
۳۵۵	پیوست ط: چگونگی استفاده از هوش هیجانی.....
۳۵۸	بدترین روش برخورد با اضطرابات.....
۳۵۹	چگونگی کنار آمدن با اضطراب.....
۳۶۲	پیوست ی: چگونه با افکار اضطرابی کنار بیاید.....
۳۷۲	نمایه.....
۳۷۷	منابع.....

فصل ۲: اضطراب، به عنوان یک راهبرد انطباقی

چرا ما این قدر مضطربیم؟

ما باهوش‌ترین موجود زنده هستیم (یا حداقل دوست داریم این‌گونه فکر کنیم). بیش از هر حیوان دیگر، می‌توانیم منطقی فکر کنیم، یک موقعیت را به صورت واقع‌بینانه ارزیابی کنیم و در مورد آن تصمیم‌گیری کنیم و بهترین راه ممکن از بین راه‌های مختلط، را برای انجام آن انتخاب کنیم. پس چرا اضطراب که تا این اندازه غیرمنطقی است، ما را بیشتر می‌کند؟ چرا نمی‌توانیم از هوش فوق العاده خود استفاده کنیم و بینیم که همه چیز (دیگر بیشتر موقع) درست خواهد شد و ما هستیم که آن را بزرگ کرده‌ایم؟ به نظر می‌رسد که انسان حانواده و دوستان ما به سادگی می‌تواند نگرانی‌های ما را ارزیابی کنند. آن‌ها می‌دانند با چه زمانی از مسیر درست خارج می‌شویم و به ما این اطمینان را می‌دهند که «لازم نیست» (ای نگران باشیم)، اگرچه این کار تقریباً هرگز کمکی به ما نمی‌کند. می‌دانیم که آن‌ها درست می‌گویند، چرا که تصویر آن‌ها از وضعیت، واقعی‌تر از تصویر ماست، اما اضطراب ما کمتر نمی‌شود. مثل این است که مغز ما به‌گونه‌ای سیم‌کشی شده است که حقایق عقلانی و منطقی را نادیده بگیرد.

در واقع به نظر می‌رسد که عقل و ذهن ما دائمًا مشغول ساختن اضطراب‌های جدید است. ما به طرز فوق العاده‌ای سناریوهای فاجعه‌آمیز می‌سازیم: برای مثال، شرمنده کردن خود در منظر عموم، برآورده نکردن انتظارات و استانداردهای خود، بیمار شدن، مردود شدن در امتحانات، فروپاشی کردن، آلوه شدن، اشتباه کردن و تقریباً هر چیزی که بتوانیم در موردش فکر کنیم. خیر سرمان انگار باهوش‌ترین موجود زنده هستیم. دائمًا به آینده سر می‌زنیم و تصور می‌کنیم که مردم

به چه فکر می‌کند و چه مشکلی می‌تواند پیش بیاید. وقتی این حالت برای مدت طولانی ادام یابد، به عقلانیت خودمان شک می‌کنیم. فکر «آیا دارم دیوانه می‌شوم؟» اغلب نمایان می‌شود، کامن اوقات هم به دنبالش این فکر می‌آید: «اگر دیوانه شوم، خودم می‌توانم آن را تشخیص دهم؟»، بکی از ویژگی‌های قابل توجه این فرآیند، این است که به صورت بی‌امان تکرار می‌شود. هنگام که تحت سلطه اضطراب قرار می‌گیریم، به نظر می‌رسد که ذهن‌مان هفت‌روز هفته و بیست‌وچهار ساعت شبانه‌روز کار می‌کند و هرگز زمان استراحتی برای خود در نظر نمی‌گیرد. ما ننسی‌توانیم فرآیند تفکر را متوقف کنیم. این کار باعث تولید اضطراب بیشتر و بیشتری می‌شود، مانند بک مانشین که سوئیچ آن گیر کرده باشد. حتی زمانی که می‌خواهیم «درایم یا مدتی استراحت کنیم و یا اصلاً می‌خواهیم که هیچ کاری انجام ندهیم، ذهن‌ما در ده‌ساعت‌ها سیر می‌کند. ذهن‌ما به اندازه‌ای اضطراب ایجاد می‌کند که تمامی لذت‌های اطراف‌سان در دید ما محو می‌شوند. اوضاع هر چقدر هم که خوب باشد، زندگی هر چقدر هم دوست‌داشتنی باشد، ما آنقدر در مورد گذشته و آینده اضطراب داریم که آن‌ها را نمی‌بینیم.

اعتقاد داریم که این نگرانی‌ها مهم هستند و منابعی داریم که نگران باشیم، بنابراین همه انرژی و تمرکز خود را روی این کار می‌گذاریم. از آن‌جا که دائعاً به مشکلات احتمالی و راه حل‌های ممکن برای هر کدام فکر می‌کنیم، این احساس می‌باشد که وجود می‌آید که باید همه‌چیز را به‌طور جدی و کامل بفهمیم. فکر می‌کنیم باید به آن‌جا که ذهن‌مان به ما می‌گوید توجه کنیم تا بتوانیم از فجایع جلوگیری کنیم و زندگی خوبی داشته باشیم. متأسفانه، به نظر می‌رسد این ایده بیشتر یک «خيال خام» باشد. اضطراب‌ها و نگرانی‌ها ای ما هرگز ما را به سمت یک زندگی بهتر هدایت نمی‌کنند آن‌ها هرگز آن سیستم جسمی‌تری قابل اعتمادی که ما می‌خواهیم، نیستند. در عوض، تمام چیزی که از آن‌ها بر می‌آید، این است که رفتار ما را نامناسب‌تر کنند، خواب ما را مختل کنند، ما را در تفاه با دیگران قرار دهنند، گزینه‌های ما را در زندگی محدود کنند، دیدگاه ما را دانماً تیره و تار کنند و خلاصه این که بر رنج‌های ما بیافزا بایند.

چه می‌شد اگر همه این اضطراب‌ها و نگرانی‌ها متوقف می‌شدند؟ چه می‌شد اگر می‌توانیم آرامش داشته باشیم و با خودمان آشنا کنیم و از آنچه زندگی برای ما به ارمغان می‌آورد، راضی باشیم؟

برای پاسخ به این سؤال، توجه شما را به یک گربه خانگی معطوف می‌کنم.

به نظر می‌رسد که گرایه، یک زندگی به دور از نگرانی دارد، او می‌خورد، می‌خوابد، بازی می‌کند و در نور آفتاب با آن آرامش ناگستنی‌اش، حمام آفتاب می‌گرد. او از بسیاری رنج نمی‌برد. او در بستر نمی‌نشیند تا در مورد همه کارهایی که روز بعد باید انجام دهد، فکر کند. او در مورد تعاملش با انسان‌ها و یا گرایه‌های دیگر نشخوار فکری نمی‌کند و به این فکر نمی‌کند که رفتارش در روز قبل مناسب بوده یا خیر. او قطعاً در مورد انتظارات ما انسان‌ها از او نگران نیست. تا زمانی که «شرایط فعلی»، آرام و راحت است، او هم خوشحال است. بعضی وقت‌ها به این آرامش فراغیر او حسادت می‌کنم.

البته تکامل، گرایه را برای زندگی‌اش آماده کرده است. گرایه‌ها حدود ۱۷ میلیون سال بر روی زمین زندگی کرده‌اند، بدون آن‌که هیچ تغییر قابل توجهی در ظاهر و یا عملکردشان ایجاد شده باشد. آن‌ها خود را با یک زندگی ساده مبتنی بر شکار حیوانات، گریر و تولیدمثل تطابق داده‌اند. دستورالعمل تکاملی برای یک گرایه شامل چند فکر بسیار است، است که هیچ‌کدام منجر به اضطراب نمی‌شود؛ این چیز خوشمزه است، این مسیر به [۱] متهی می‌شود، این مال من است و آن چه کار کنم. گرایه‌ها یک فرمول ساده دارند: «اعمال را پیدا کنند، بکشند و بخورند» یا «گرایه‌های دیگری را پیدا کنند، تصمیم بگیرند که آن را دوست هستند یا دشمن، سپس یا با آن‌ها بجنگند و یا بازی کنند و یا رابطه جنسی داشته باشند»، یا « محل زندگی انسان‌ها را پیدا کنند، در برابر آن‌ها نرمش و میومیو کنند تا به آن‌ها نشایدند». زندگی برای آن‌ها خیلی ساده است. اگر شما در هر لحظه، فقط از روی غریزه [۲] کنید، احتمالاً مشکلی نخواهید داشت. گرایه‌ها که این طور هستند.

انسان‌ها، البته داستان دیگری ندارند.

ما عصبی هستیم و مدت زیادی است که زندگی می‌کنیم. به لطف مهارت‌های مفهومی و زبانی پیشرفته، ما توانایی به یادآوردن گذشته و پیش‌بینی آینده را داریم. ما می‌توانیم در مورد چیزهایی فکر کنیم که اتفاق نیفتاده‌اند و یا ممکن است هرگز رخ ندهند، اما می‌توانند رخ دهند. ما می‌توانیم تصور کنیم که مردم در مورد ما چه فکری می‌کنند و این افکار چه تأثیری بر موفقیت‌های آینده ما می‌گذارند. ما می‌توانیم به فکر فرو برویم که آیا در هفته گذشته به کسی توهین کرده‌ایم یا نه. ما می‌توانیم در مورد آماده نبودن، در مورد اشتباه کردن و در مورد کارهای ناتمام نگران باشیم. ما در رختخواب دراز می‌کشیم و به این فکر می‌کنیم که چرا نمی‌توانیم بخوابیم؟ و یا منظور سوزان از